

CA LA MEUCA

CAPÍTOL VUITÈ... DE LA SÈRIE

Pues nos hemos quedado sin cliente...

La cuina està buida. El fogó va consumint les restes cremades d'un caldet petrificat que amenaça de convertir l'olla en restes calcinades. Fum negre i olor a cremat. La Madame amb les calces al garró, entra precipitada a la cuina i evita el desastre.

Y decían que no vendrían. I ja més tranquil·la... Tindrè que ponerme en forma... La de años que llevaba sin hacerme tres en una tarde...

Viva España, diu la Sónsoles aixecant el braç i deixant-se caure en una cadira. Suerte que sólo hago media jornada.

Es que la derecha es muy macha, hija. Si tu supieras como iba el negocio cuando teníamos las Cortes. Cuando llegó la democracia pensé en cerrar.

Pues a ese paso tendrá que hacer ampliación de capital. Están como locos. Que furia!

Son muchos años de retenciones, niña.

Yo me cojo la jubilación anticipada, diu amb un fil de veu la Purita que entra a la cuina blanca com la llet.

Ui, diu la mestressa, si creía que no estabas...

Es que no he salido del bidet. Han venido siete veces siete.

¡Esto es España! Crida eufòrica la Madame.

¿Pero esa España derecha no era muy cristiana?, irònica com sempre Purita.

¿Y qué?

Pues que lo de desear la mujer del prójimo está pecaó.

Pero si tu no tienes prójimo, es defensa la Madame. Y un macho necesita mucha hembra. ¿Dónde iríamos a parar?

La Purita es treu de sota la bata una ampolla d'Orujo. Engola un quart d'ampolla a morro. Satisfeta. Necesitaba algo dulce...

Socorro... com un lament....
Socorro... com un gemec...
Socorro... com un crit... Que vengáis a ayudarme hostias!... com una ordre. Es Encarna. Entre a la cuina arrossegant-se per terra amb les cames separades i els turmells lligats a un llançagranades.

¿Te han disparao? Pregunta esglaiada la Sónsoles, mentre les altres la deslliguen de l'artefacte...

¡Peor! Me han taladrao. Los tres. Hasta me han crecido las tetas.

Y lo que te van a crecer, cariño. Esos son mis chicos, diu la Madame satisfeta, posant el llançagranades a la nevera. Niñas, os prometo un futuro lleno de esplendor.

Si sobrevivimos... s'exclama la Purita.

Y qué no vamos a sobrevivir, desde el Paraíso que las mujeres andamos de ramerías y mirad como estamos, algunas ya son hasta reinas.

Agafa l'ampolla d'orujo de la Purita, omple gots i tasses brutes i proposa un brindis: Por los machos de VOX.

Ningú no contesta.
TO BE CONTINUED

HUMANOTECA

EL PETÓ DE JUDES

Després de sis mesos aturats, i cinquanta diputats de VOX, PSOE i PODEMOS, decideixen una coalició exprés.

G. MOLLET.- La coalició és l'art de portar la sabata dreta al peu esquerra sense que et surtin ulls de poll.

E. CASTELAR.- Les coalicions serveixen per enderrocar, però són incapaces de crear.

I. SÁENZ.- Lo peor de un gobierno de coalición no es negociarlo sino lo que pasa el día después.

KARLITUS.- La coalició és com el matrimoni, una obligació social que cap de les dues parts desitja.

LA LLUFA

LA MEDUSA

L'arbre genealògic de Cayetana Álvarez de Toledo, és tan enrevessat que sembla el cap de la Medusa. I el que enlloc de cabells, la Medusa tingui serps, també ajuda a la semblança. Això sí, l'ascendència és d'un noble que tira d'espallles. La Cayetana ens arriba a través dels segles via Duc d'Alba, el gran matador de Flandes. La cosa ve de lluny i regada sempre de sang blava però la xiqueta no en tenia prou i fa un temps va reclamar el títol de Marquesa de Casa Fuerte... que se li va concedir, naturalment.

La noblesa però té els seus límits, encara que ells no ho sàpiguin. Per exemple, no és incompatible ser noble i alhora torracollons, o roïn, o anorèxic. Va com va. La Cayetana –que naturalment no te cap d'aquestes tares- te però un problema. No la voten. No la vota ni Déu, ni els seus amics de la FAES. Mira que ha fet el ridícul durant les campanyes, doncs ni així. I la dona, amb molta vocació de servei, està desesperadeta. Fins i tot s'ha engreixat.

Nosaltres, tenim la solució. Com a descendent de la Medusa, la Cayetana te un do màgic. Pot escopir sang pel coll -i ja sabeu quina llargada de coll que te la noia-. Si ho fa pel costat esquerra, el verí eliminarà a tots els seus rivals (per exemple la Catalunya independentista), si ho fa pel dret, aconseguirà ressuscitar els morts (com per exemple el P.P.).

Ara ja ho sap. I també sap que faci el que faci, per nosaltres sempre serà una trista LLUFA, tot el noble que es vulgui, però una veritable LLUFA.